

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová / ~~bakalářská~~

Posudek (co se nehodí, škrtněte): ~~vedoucího~~ / oponenta

Práci hodnotil(a): Mgr. Ludmila DOSTÁLOVÁ, Ph.D.

Práci předložil(a): Petra BARANČÍKOVÁ

Název práce: Počátky analýzy modalit v moderní logice

---

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Podle zadání mělo cílem práce být: rekonstruovat počátky analýzy modálních soudů, rekonstruovat pojmy možnosti a nutnosti ve Wittgensteinově Traktátu a u Carnapa, a popsat vznik moderní sémantiky modálních logiky. Tento cíl autorka splnila ovšem s tím, že výrazně zaměřila zejména na třetí bod a věnovala se modální logice z hlediska formálního, zatímco analýza modálních soudů a rekonstrukce pojmů modalit zůstává stranou a omezuje se jen na přehledové zmínění autorů a děl.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce je náročná zejména co do objemu a náročnosti zpracovávaného materiálu. Bohužel díky tomuto velkému záběru nepřesahuje rámec čistě přehledový a kompilační. Hlavní autorčin výkon tak spočívá v recepci a rekonstrukci velkého množství náročných koncepcí. Autorka se zaměřuje zejména na formální nikoliv obsahové stránky pojímaného tématu. Práce tak zůstává poměrně mělká co do pojmové analýzy, která se v tomto případě nabízí. Autorka parafrázuje jednotlivé definice, důkazy apod. aniž se zabývá jejich motivacemi nebo účelem; nehodnotí nijak dosažení původního záměru jejich autora ani jejich vliv na další vývoj.

Autorka rozdělila zpracovávaný obsah do tří částí – analýze modalit v počátcích analytické filosofie, ustavení modální logiky a vzniku sémantiky možných světů. Všechny tři jsou pojaty jako strohé přehledy. Nejhorší je v tomto smyslu kapitola čtvrtá – přehled alternativních pojetí modalit – které se blíží prostému výčtu. V kontextu práce je navíc samoúčelné a redundantní.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Práce je velmi dobře napsaná vyspělým jazykem bez pravopisných chyb. Vzhledem k povaze autorka příliš málo cituje, tj. neopírá svá obecná konstatování o pasáže konkrétních autorů. Forma citací i bibliografie jsou standardní, nicméně vzájemně nesourodé – způsob citace autor (rok) vyžaduje i odlišný formát bibliografie. Zvolený formát citování je nepohodlný a navíc vzhledem k tomu, že autorka neuvádí první vydání i poněkud matoucí. Poznámkový aparát zcela chybí, resp. omezuje se pouze na bibliografické odkazy přímých citací. Vzhledem k povaze tématu být daleko rozpracovanější a poskytovat textu odpovídající oporu v literatuře i faktografii. Zařazení notační konvence na konec úvodu je velmi nešťastné.

Z hlediska výstavby textu a postupu výkladu je velkým problémem naprostá absence závěrů. Každá kapitola v podstatě končí u poslední položky výčtu bez jakéhokoliv zhodnocení či přechodu k další části. Jednotlivé pasáže tak leží vedle sebe, uvědomění si jejich vzájemné souvislosti je ponecháno na čtenáři. U zakladatelů analytické filosofie tak čtenář např. vůbec nedostane informaci o tom, jak jejich myšlení ovlivnilo další koncepcce. Obzvláště markantní to je u vlastního závěru práce, který je spíše abstraktem a nijak nepřibližuje, jaký je vlastně výsledek celé práce.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce představuje přehled jednotlivých koncepcí ustavení modální logiky a zejména sémantiky možných světů. Práce však nepřesahuje rámec čisté deskripce. Přínos práce tak spočívá v kompilaci velkého množství materiálu, nikoliv v originálním výkonu. Kompilace je nicméně zpracována přesně a kvalitně. Hlavním nedostatkem práce je obsahové zhodnocení představovaných koncepcí. V kapitole sémantika možných světů zcela chybí analýza pojmu možného světa a jeho ideový vývoj. V kapitole o Wittgensteinově Traktátu (kap. 1.3.2) se autorka překvapivě věnuje Wittgensteinově kritice Russellovy definice modalit, místo aby se zaměřila na ustavení a analýzu mnohem závažnějších pojmů logické nutnosti a možných stavů věci. U Carnapa pak prostě zmíní, že možný svět je množinou vět nijak však dále nevysvětlí, co to znamená. Stejně tak u přehledu předchůdců zmíní, co od kterého autora převzal, nijak však již nekomentuje, jak se to projevuje v jeho vlastní koncepci. Zvláště tato návaznost chybí u propojení Fregovy sémantické koncepce s Carnapovou koncepcí intenzí, vyjasnění jejich vzájemného poměru a co to znamená pro pojem možného světa.

Vedle absence závěrů a zhodnocení, tuto nedostatečnou ideovou provázanost jednotlivých pasáží a tedy nedostatečnou práci s prameny a literaturou považuji za hlavní nedostatek práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Na str. 31 uvádíte, že sémantika možných světů našla své uplatnění vedle logiky modální i v logice intuicionistické a intenzionální. Jaký je vzájemný poměr mezi modální a intenzionální logikou?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Velmi dobře

Datum: Plzeň, 31. ledna 2012

Podpis: